

IV b
Kansall.
Suomalaisk.

Sotalaulu
Filippopolin ja Adrianopolin
voitosta.

Kansalle laulettavaksi
sepitti ja painoon kustansi
G. W. Gustafsson,
Lapista.

Turusfa,
Turun Osake-yhtiön kirjapainossa, 1878.

Jälkipainon kieltäkö teitä.
Koski

Sota laulu.

Saujetaan kuin: Pariisin marssi.

1 w.

Nyt sanoma soikoon suloinen,
Käikukoon kaikelle kansalle!
Menköön maamme majoille,
Lohduttamaan murheisen.
Sloinen into ilmestyi,
Kuin kallis toivo täytettiin.
Et' aamu armas koittaapi,
Kuin kristi-kansa toivosi.

2 w.

Kyllä kristi-kansa Turkkia
Dmipi ollut waiwassa,
Sulman joukon sultaanin,
Tuon muhametin tyrannin.
Waan kiitos kaikukoon luojalle
Kansamme suusta korkeuteen!
So joutuu hetki herttainen
Pelastus-päivä weljille.

3 w.

So onmpi menty musiikill'
Sisälle Sofiaan kaupunkiin,
Ja päästy wuoren Balkanin
Mitse wihdoin viimeinkin.

Nyt ei ole armoa Turkilla,
Wenäjä rientääpi voitolle!
Taas onmpi yksi armeija,
Turkilta, Wenäjän wankina.

4 w.

Keneraali Kurko urhoisa,
Skopelewit sangen kuuluisat,
Joukkonsa jalosti johdattaawat,
Turkkia vastaan taistelemaan.
Taas Turkkilaisia tuhansia,
Ja kanuunia kymmeniä,
Walloitettiin voitolla,
Keneraal' Kurkon johdolla.

5 w.

Weljet, weljet urhoiset,
Sorjat Suomen neitoiset,
So Turkki tuima häwiää
Ken taitaa enään epäillä?
Filippopolin kaupunki,
Abrianopolin wästinkei,
Ne Wenäjän on wallassa
Ja kansa kaikki turwassa.

6 w.

Konstantinopolin kaupunki,
Toivoopi Turkki turwaksi,
Waan joukot jalot Wenäjän
Kohkeana eteenpäin!

Kohta maršivat kohdastans,
Konstantinopolin porteilla,
Rauhan rakkaan rakentamaan,
Kristi-kansan pelastamaan!

7 w.

Siell' onpi sorjat sotilaat
Maamme armaan majoilta,
Ken heistä vielä palajaa,
Sen tietää Luoja taimaassa.
Se valmiit ovat uhraamaan
Henkensä, verensä kuolemaan,
Edestä Balkarian maan,
Serpian, Montenegron kans!

8 w.

Pojat maamme uljahat,
Olkaamme aina valmiina!
Bihollista vastaan taistelemaan,
Ken tiesi koska tarvitaan?
Ken tohtii tulla rannalle?
Suomen armaan juloisen,
Se saapi surman ikuisen,
Sen wakuuttaapi walamme.

